

TEZAUUR LITURGIC
14 NOIEMBRIE

PARACLISUL
SF. IERARH
GRIGORIE
PALAMA,
ARHIEPISCOPUL
TESALONICULUI

ATENA, 2020

Παρακλητικός Κανών εις τον Άγιο Γρηγόριο ο Παλαμάς, Αρχιεπίσκοπο Θεσσαλονίκης, ο Θαυματουργός

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες
τον ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε
τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχος β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Στίχος γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τοὺς παρεσιῶτας τῆ σορῶ τῶν λειψάνων σου, καὶ ἐκ
ψυχῆς ὀδυνηρᾶς δεομένους σου, ἐν συμπαθείᾳ
οἴκτειρον σοὺς δούλους ἡμᾶς, κράζοντας καὶ
λέγοντας· τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, δέξαι καὶ ἀνάγαγε, εἰς τὸν
Κτίστην τῶν ὅλων· μὴ ἀποστρέψῃς Ἄγιε κενούς, τοὺς
σὲ μεσίτην πλουτοῦντας εὐπρόσδεκτον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου
λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο
πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων
κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποσιῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους
σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμὸς.

Εἶτα, ὁ Κανὼν.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ὡς ὄργανον θεῖον τοῦ Παντουργοῦ, Γρηγόριε Πάτερ,
ἱκετεύομεν σαῖς λιταῖς, ἀξίως ἀξιώσον ὑμνεῖν σε, τοὺς
τὴν σορὸν σου κυκλοῦντας τὴν πάντιμον.

Ψυχῶν καὶ σωμάτων τοὺς πειρασμούς, ἐξ ὕψους
ἐλάσας, ἐν εἰρήνῃ διαβιοῦν, τὴν ποιμνὴν σου ταύτην
ἧς προέστης, ἀδιαλείπτως Γρηγόριε πρέσβευε.

Χριστὸν ὀλοψύκως ἠγαπηκῶς, παντὸς ἀντηλλάξω,
μεγαλέμπορος γεγονώς· διὸ μιμητὰς σου ἡμᾶς
πάντας, τοὺς προσιόντας σοι πίστει ἀνάδειξον.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα τεκοῦσάν Σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε,
λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν, Σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων
ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Ἦδὴ γ' . Οὐρανίας ἀψίδος.

Φωταυγίας ἐκείνης τῆς ὑπὲρ νοῦν ἄνωθεν, ἥσπερ ἐνεπλήσθης ἀρρήτως, καὶ ὑπερέλαμψας, ὡς ἄλλος ἥλιος, ἐν τῷ τοῦ Ἄθωνος Ὅρει, καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον,

Πάτερ Γρηγόριε.

Τρικυμiais τοῦ βίου κατακλυσθεῖς κράζω σοι· σοῦ τῆ μεσιτεία παμμάκαρ, δεῖξον ἀνώτερον, τῆς καταγιγίδος με, καὶ ἀγαθὸς κυβερνήτης, τοῦ λοιποῦ με γένοιο,

Πάτερ Γρηγόριε.

Ἐψηλὸς σου ὁ βίος ἀσκητικῶς γέγονεν, ἡ δὲ σὴ σοφία ὑπέρλαμπρος, ὡς οὐράνιος· ὅθεν ἡ χάρις σε, εἰς τὴν λυχνίαν ἀνάγει, ὅπως φῶς τοῖς ἅπασιν, εἴης Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ἴκετεύω Παρθένε τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου, Σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, Θεομακάριστε.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνους τοὺς δούλους σου θεοφόρε, ὅτι πάντες ἐν τοῖς δεινοῖς τὴν σορὸν σου πλουτοῦμεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αίτησις και το Κάθισμα.
ᾠχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Πρεσβείαν θερμήν και κραταιάν βοήθειαν, αἰτοῦμεν
ἐκ σοῦ, οἱ θλίψεσι πυρούμενοι, ἐκτενώς βοῶντες και
λέγοντες· εὐσυμπάθητε πρόφθασον, και ἐκ κινδύνων
λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Σοὶ προσπίπτομεν Ἄγιε, και τὴν προστασίαν σου
ἐξαιτούμεθα, δίδου πᾶσι τὰ αἰτήματα, και παισμάτων
λύσιν Χριστομίμητε.

Παραμύθιον ἔχει σε, ὁ Θεσσαλονίκης λαὸς και
καύχημα· τὴν γὰρ μνήμην σου γεραίροντες, τοὺς
ἐχθροὺς τροποῦνται τοὺς τῆς Δύσεως

Ῥωμαλαίῳ φρονήματα, πρὸς τοὺς ἐκ τῆς Ἄγαρ ἀχθεὶς
ἐνήθλησας, και ὡς Μάρτυρα ἀναίμακτον, ὁ Χριστὸς
δοξάζει σε Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν Σῶν δωρημάτων
εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ
γινώσκοντές Σε Θεομήτορα.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὅμβρησον ἡμῖν, ὑετοὺς τοὺς τῶν θαυμάτων σου, και
τὰς ἀρούρας τῶν ψυχῶν ἄρδευσον, ἵνα καρπὸν,
προσάγωμέν σοι τὴν εὐλάβειαν.

Ἐνα καὶ φρικτὰ, ἢ πανίερος διήγησις, ἀνακηρύττει
σου τὰ θαυμάσια, ἐξ ὧν μετάδος, τοῖς δούλοις σου
Δέσποτα.

Νέον σε πλουτεῖ, κατὰ Παῦλον ἀρχιτέκτονα, ὁ λογικὸς
τῆς Ἐκκλησίας ναός· ὅθεν κραυγάζω σοι· θεῖον κάμει
δειξὸν τέμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰασαι Ἄγνη, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς
Σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγίαν, τῇ πρεσβείᾳ Σου
παράσχου μοι.

Ἰδὲ σι'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Μωρίαν, τοῦ Βαρλαάμ ἀπέδειξας, καὶ σαθρὰν τὴν
ἐπιστήμην θεόφρον, τὴν ἐν Θαβώρ, καταστρέφουσαν
δόξαν, καὶ τῷ φωτὶ τῶν δικαίων ἀνταίρουσαν, οὗ
δέομαί σου ἐκτενῶς, τὴν ψυχὴν μου ἀξίαν ἀνάδειξον.
Λαλεῖταί σου, πανταχοῦ τὸ ἔνθεον, καὶ πανίερον καὶ
ἐνδοξον τέλος· καὶ γὰρ τὸ φῶς, ᾧ συνεῖπας εὐσθενῶς,
τὴν σὴν σκητὴν καταλάμπαν ἐδόξασε, καὶ ἔδειξεν ὡς
ἀληθῶς, Πρωτομάρτυρος χρῶτα τὸ εἶδος σου.

Κακίστην, καὶ δυσσεβῆ ἀπήλεγξας, τὴν προσθήκην ἐν
Συμβόλῳ τῷ θεῷ, θεολογῶν, καὶ δεικνύων ἀφύκτως,
τὴν δυαρχίαν ἐντεῦθεν εἰσάγεσθαι· διδάσκαλον οὖν ἢ
σεπτὴ, Ἐκκλησία πλουτεῖ σε Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τεῖχος, καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν Σε

παντελή σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι
Κόρη, καὶ τῷ φωτὶ Σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα, ᾧ Δέσποινα
καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνου τοὺς δούλους σου θεοφόρε,
ὅτι πάντες ἐν τοῖς δεινοῖς τὴν σορὸν σου πλουτοῦμεν,
ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ’
ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα
μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Προστασίαν ἐν τοῖς πειρασμοῖς σὲ κεκτήμεθα, σὲ
μεσίτην πρὸς τὸν Ποιητὴν προβαλλόμεθα, οἱ
κατάκριτοι καὶ ὑπεύθυνοι κακῶν πολλῶν, καὶ νῦν
πρόφθασον, θεῖε Πάτερ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν
θερμῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν,
καὶ ῥῦσαι παθῶν παντοίων, ποιμνην ὅλην δεομένην
σου.

Προκείμενον.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς
καρδίας μου σύνεσιν.

Στ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες
οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ι' 9-16).
Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφήσῃ τὰ πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν· καθὼς γινώσκει με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ γινώσκω τὸν Πατέρα καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κακεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου πρεσβείαις, Ελεήμον, ἐξάλειψον
τα πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ελεήμον, ἐξάλειψον
τα πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μέγαν ἀντιλήπτορα, σὲ κεκτημένη καυχᾶται,
Γρηγόριε Δέσποτα, ἡ σὴ ποιμνη ἔχουσα, τὴν σὴν
λάρνακα, καὶ πιστῶς ἄσμασι, τὴν σεπτὴν σήμερον,
καταστέφει καὶ γεραίρει σου, μνήμην τὴν πάντιμον,
καὶ τὴν εὐλογίαν καρποῦταί σου, ἄνωθεν
καταβαίνουσιν, διὰ τὴν τιμὴν τῶν λειψάνων σου· θεῖε
Ἰεράρχα, λαμπρότατε σοφώτατε φωστήρ, μὴ νῦν
παρίδῃς τὴν δέησιν, τῶν παρακαλούντων σε.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Κραταιὸν σε προστάτην, ἐκ Θεοῦ εὐραμένη ἡ θεία
ποιμνη σου, κατέχει σου ἐν κόλποις, ἐχέγγυον
ἀγάπης, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, ἀναβοῶσα
πιστῶς· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, σὺ ἐκήρυξας πᾶσι Χριστὸν τὸν
Κύριον, ῥυσθῆναι γοῦν κινδύνων, λοιμοῦ καὶ
ἀνομβρίας, τοὺς βοῶντας ἰκέτευσεν· ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡμέρας ἀνεσπέρου, καὶ φωτὸς αἰδίου υἱὸς γενόμενος,
τοὺς πίσει προσιόντας, τῇ λάρνακί σου μάκαρ,
ἀναμέλπειν καταύγασον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν Σὲ

κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η' . Τὸν Βασιλέα.

Τῆς Ἐκκλησίας, τὸν οὐρανὸν καταλάμπων, ὡς ἀστὴρ ἀπλανῆς διασώζεις, τοὺς ὑπερυψοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων, σὲ ἐνεργὸν πᾶς τις ἔγνω, τῶν θερμῶς αἰτούντων σου τὴν χάριν, καὶ πιστῶς τιμώντων, τὰ λείψανά σου Πάτερ.

Θεσσαλονίκη, σὲ ὡς ποιμένα γεραίρει, Ἐκκλησία δὲ πᾶσα κηρύττει, καὶ ἀνακροτεῖ σοι, τοὺς θείους σου ἀγῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὰς ἀσθενείας μου, τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε· ὅθεν Σὲ δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ' . Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐρρέτωσαν καθάπαξ, οἱ θεομαχοῦντες, καὶ τὴν σὴν δόξαν ἐκδίκως ἐκβάλλοντες· ὁ γὰρ Χριστὸς σὲ δοξάζει, φρικτοῖς ἐν θαύμασι.

Λαμπρῶς ἡ Ἐκκλησία, ἄγει σου τὴν μνήμην, τῶν γὰρ ἐχθρῶν ἀπελέγχει τὸ δύσφημον, ὡς προτιθεῖσα τὴν λάρνακα, τῶν λειψάνων σου.

Ἐκάστω τὰς αἰτήσεις, τὰς πρὸς σωτηρίαν, τῶν σέ τιμώντων ἐξ ὕψους κατάπεμψον, καὶ τῶν λυπούντων τὴν ποιμήνην σου, ἐλευθέρωσον.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς Σου ταῖς ἀκτίσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον, Σὲ καταγγέλλοντας.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια,

Τὸν θεῖον Γρηγόριον οἱ πιστοί, πάντες συνελθόντες, εὐφημήσωμεν εὐσεβῶς, ὡς ὄντως ποιμένα, τοῖς πράγμασι φανέντα, καὶ στόμα ἀληθείας, καὶ φωτὸς κήρυκα.

Προσέλθωμεν ἄνθρωποι ἐκ ψυχῆς, ἀψώμεθα πάντες, μετὰ πίστεως τῆς σοροῦ, τῶν θείων λειψάνων, τὴν λύσιν ἐξαιτοῦντες, παντοίων ἀλγηδόνων, καὶ πάσης θλίψεως.

Φρούρησον τὴν ποιμήνην σου ὁ καλός, ἄγρυπνος προστάτης, τὴν κυκλοῦσάν σου τὴν σορόν, καὶ ῥῦσαι κινδύνων, καὶ πάσης ἐπηρείας, Γρηγόριε τρισμάκαρ, ἀξιοθαύμαστε.

Ἰλεως γενοῦ μοι σοὶ ἐκβοᾶ, Θεσσαλονικέων, ὁ πιστότατός σου λαός, Γρηγόριε Πάτερ, ταῖς ἱεραῖς λιταῖς σου, μετὰ τοῦ Μυροβλήτου, ἡμᾶς περισώζε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.
Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεπον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν το ἐξῆς.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ἱεραρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον, Πάτερ Ὅσιε, παμμακάρο

Γρηγόριε, τὴν ἱερὰν θήκην τῶν λειψάνων σου, ἐν τῇ
μνήμῃ σου αἴροντας σήμερον, μὴ καταισχύνης ἡμᾶς,
ἀναξίους ὄντας τῆς σῆς ἀγιότητος, ἀλλ' ἀξίωσον
ἀκατακρίτως αὐτῆς ἐφάπτεσθαι, τὸν πόθον
ἀφοσιουμένους, ὃν πρὸς σὲ ἀνατείνομεν πάντες,
ἐκλιπαροῦντες καὶ λέγοντες· μὴ παύσῃ πρεσβεύων
Ἰεράρχα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἄμήν.

